

Iso-Äiniön, Joenniemen, Myllykselän ja Vähimaan kylätiedote

MYLLYKSELÄSSÄ Riukan tilalla perinteisesti valmistettiin punamulta maalia. Tänä vuona keittomestareina olivat talon vanha-isäntä Esko-pappa ja talon poika Antti. Maalin keitto on tarkkaa puuhaa ettei maali palaisi pohjaan. Täten on keitosta koko ajan sekoitettava ja vettä tarvittaessa lisättävä. Päiväkahvitkin nautittiin maalipadan äärellä. Vuoronperään hämmensivät keitosta. Antti sai illalla huolekseen käydä hämmentämässä keitosta jotta maali pysyisi hyvänä. Aamun valjetessa alkoi maalausurakka talon ulkorakennukset saavat jälleen uuden hienon pinnan, maalaukseen otettiin mukaan myös pikku-sisko Siiri.

teksti +kuvat: Kirsi Riukka, torstai 16. kesäkuuta

Kyläyhdistys toivottaa kaikille kyläläisille ja kylän kesäasukkaille oikein mukavaa kesää.

Nautitaan auringon lämmöstä ja valoisista illoista ja nähdään sankoin joukoin kesäjuhlissa Niemimäellä!

Ilmoitus

PELTOMAAN MANSIKKAPUOTI

*mansikkaa
herneitä
kahvia ja nisua
käsitöitä ja lahjatavaraa
Kerkes -kiviä*

Avoinna joka päivä

*Anne ja Juha Peltomaa
Myllykseläntie 105*

Äinää- Vähimaan koulun tulevaisuus

Päijät- Hämeen liitto ja Lahden kaupunkiseudun seutuhallinto teettivät kouluverkkoselvityksen, jonka tarkoitus oli selvittää toiminnallisia ja taloudellisia vertailuja yli kuntarajojen.

Tästä innostuneena Asikkalan kunta kytki kouluverkkoselvityksen omiin säästöselvityksiinsä kunnan onnettoman talouden korjaamiseksi. Nyt ollaan sitä mieltä, että pieni koulu ei ole lapselle hyväksi ja kallistakin se on.

Kouluverkkoselvitys on tehty ja sen pohjalta ei ole päätetty koulujen lakkauttamisia. Lakkauttamiset ovat kuntien oma asia. Säästötyöryhmä, joka on ollut kovan tehtävän edessä, on myös väliraporttinsa tehnyt ja siihen liittyy paljon muutakin, kuin kouluasiat. On tullut selväksi, että koulujen yhdistämissuunnitelmat tulivat liian varhain esille, kun kukaan ei vielä tiennyt mitään. Silti koulujen kohtaloista käydään keskusteluja ja jollain lailla tuo kouluverkko tullaan muuttamaan. Nyt ollaan mietitty ulkopuolisen konsultin apua selvityksessä.

Tällä hetkellä koulumme kohtalo näyttää vielä täysin epävarmalta, kuten usein aiemminkin. Kyllä se melko rasakaaksi käy opettajillekin, kun keskustellaan alati työpaikan lakkauttamisesta. Todellisuus koko kouluasiassa näyttää olevan melko karmaiseva. Valtion talouden tutkimuslaitos on tekemässä laskelmia, jotka osoittavat, että kunnat säästävät lakkauttamalla pieniä kouluja. Kaikki alle kolmen opettajan koulut, eli joissa on alle 60 oppilasta, tultaneen lakkauttamaan ja ne kylät, jotka ovat maaseutukaavan mukaan kasvavia, pitävät koulunsa ja lähialueiden lakkautettavista kouluista oppilaat siirretään näihin tai kauemmas, jos ei ole tilaa.

Tämän vuoteen 2020 tähtäävän mallin mukaan Äinää- Vähimaa on tulevaisuudessa maaseutukylä, johon kunta ei juurikaan panosta, vaikka täällä ennusteen mukaan asukkaita onkin vähintään nykymäärä. Kulttuurihistoriallista arvoa kyllä löytyy, mutta varsinainen kasvukeskus tulee olemaan Kurhilan suunta.

Näistä asioista ei kysellä lapsilta, eikä lasten vanhemmilta. Opetuksen tasosta ei suuremmin keskustella myöskään, koska ykkössijalla on säästettävä raha. Menot kunnassa ovat kasvaneet nopeammin, kuin verotulot. Lapsen parhaaksi katsottuja päätelmiä löytyy varmaan niin isoista kouluista, kuin pienistäkin. Ne kuitenkin päättävät, joilla on päätösvalta. Niin tai näin, isot syövät pienet.

Tästä lakkauttamistrendistä johtuen kunta jopa valmis pyörtämään omat vuoden vanhat päätöksensä pienten koulujen säilytysehdoille, jonka mukaan meidän kyläkoulullamme olisi loistava lähitulevaisuus.

Pistää miettimään, kun palkat nousee, ostovoima kasvaa, kansantalous paranee, luodaan hyvinvointia ja samaan aikaan suomalaisille tärkeät ja aiemmin itsestään selvät peruspalvelut heikkenevät jatkuvasti.

Kai Heino

Tuula ja Teppo Hurme

Juttusarjamme kyläläisistä jatkuu Myllykselästä. Kirsi Riukka on käynyt haastattelemassa Tuula ja Teppo Hurmetta. Seuraavaan lehteen odotetaan juttua Iso-Äiniön kylältä!

Myllykselän vanhalla koululla asustavat keramiikkataiteilijat Teppo ja Tuula Hurme sekä heidän tyttärensä Paju.

Vuonna 1983 kesäkuumalla helteellä Tuula ja Teppo muuttivat kanojensa, kukkojensa, koiran ja kissojen kanssa Myllykselän kylään. Tämän paikan he löysivät sattumalta haku oli päällä keramiikkapajalle 150 km säteellä Helsingistä ja tämä tuntui hyvältä.

Tepolla oli silloin hautomakonekin ja kanoja oli paljon kuuluivat silloin kanaharrastajiin ja tapailivat kanojen kera pitkin Suomea muitten kanaharrastajien kanssa.

Tuula ja Teppo valmistuivat 1979 Taideteollisesta korkeakoulusta jossa tapasivat. Rakkauttako ensi silmillä ei vaan Tuula rakastui Tepon kuvaan koulun seinällä ja siitähän sitten kaikki alkoi.

Valmistumisen jälkeen he muuttivat Orimattilaan 1980 olivat vuokralla vanhalla koululla 2 vuotta josta sitten tulivat tänne.

Myllykselässä pajalla tehtiin ensin savesta tonttuja, mukeja, kippoja ja löylynhenkiä ym.

Elämä oli silloin erilaista tähän päivään verrattuna, silloin he kerkesivät kalastella, sienestää ja harrastaa muutenkin enemmän aika oli seesteisempää ja väki liikkui enemmän täälläkin ja löysivät pajaan ja työhuoneisiin ostoksille ja muuten rupattelemaan. Keramiikka kiinnosti.

Teppo kokeili työskentelyä myös Pentikillä jossa toimi opettajana, hän teki myös opintomateriaalia.

Siellä he tutustuivat samalla teollisiin tuotteisiin. Heidän tyttärensä Paju syntyi täällä ollessa.

1990 tulivat takaisin Myllykselään, Paju oli silloin 2,5v ja aina he palasivat takaisin vaikkakin kävivät muualla. Koti on aina Koti.

Sitten laajeni keramiikkamyymälä valtatie varteen, vuokrasivat vanhan kaupan, jossa oli myymälä ja näyttelytilat, myivät keraamisia materiaaleja oppilaitoksille, keraamikoille ja kaikille halukkaille.

Näyttelyyn tuli mies joka möi kiuaskiviä uimahalleille kertoi kuinka kivet ei kestä kahta viikkoa kauempaa. Tästä lähti idea. Teppo teki itse kivet ja kokeilu suoritettiin Kaarina Salojärven saunalla.

Kivistähän tuli hyvät ja malli oli oikea ja Teppo rohkeana meni kysymään Arabialta saako kiviä alkaa polttamaan täällä. Ja kaikki meni suunnitelmien mukaan ja alkoi rahti Arabian tehtaalle auton peräkärryllä.

Markkinointi alkoi kiiriä suusta suuhun ja ensimmäisenä suurena yksikkönä kokeilun suoritti Itäkeskuksen uimahalli. Kokemukset olivat hyvät ja sana kiiri toisiin uimahalleihin. Markkinat levisivät myös ulkomaille ja nyt on Saksan kivimarkkinoista 40% KERKES-KIVIÄ, kiviä menee Japaniin, Ruotsiin ym. Kiviä menee tänä vuonna —200000 kiloa.

Voi sanoa että KERKES-KIVIÄ ON YMPÄRI MAAILMAA.

Nimi KERKES tulee pajan nimestä keramiikkakeskus.

Paljon ovat kokeilleet ja harrastaneet esim. erilaisten Pajujenkin keräystä nuorempana ja istuttivat talonsa pihalle niitä tästä on saanut heidän tyttärensäkin nimensä.

Yksi iso projekti oli savisavusauna, siitä tehtiin APU-lehteen iso juttu, näinkin tuli julkisuutta joka kiiri ympäriinsä. Siellä kävivät kansainvälinen saunaseurakin jotka antoivat lakaatin saunan seinälle.

Rakennuksen teemana oli luonnonmukainen rakentaminen, liittyi saviyksikköön ja savusaunan rakentamiseen.

Sitten tuli Kiuasmuseo joka oli yhden miehen ponnistus kuten Tuula sanoi. Museo oli Tallukan alapuolella nelostien laidassa, siellä kävi 10000-15000 asiakasta ihastelemassa ja ostoksilla. Radio-TV ja lehtihaastattelua pääsi taas kartalle, erilaisia kiukaita oli parisataa.

Vehkoosta vuokrattiin tilat uudelle pajalle sinne hankittiin (kermansaven vanha) uusi iso polttouunikin.

Kiviä tehtiin paljon ja samalla kaikki muu savityö jäi taka-alalle.

Sitten tuli aika etsiä uusi tehdas joka löytyikin sitten Perutunmaalta asti siellä tehdään nyt kiuaskivet ja grillikivet ja myyvät myös Tornado nimistä kiuasta jonka suunnittelussa ovat itse olleet mukana.

Tuulan haaveena on oma työhuone ja pikkupaja jossa saa toteuttaa itseään savesta tehden taidetta. Teppo harrastaa leijojen lennättelyä jossa pääsee tutkimaan tuulien virtauksia, siinä ajatukset leijailee muussa kuin töissä. Ja yhteisenä haaveena olisi joskus vielä se kanalauma pihaan kun on se hautomakonekin.

Hyvin ovat viihtyneet Myllykselässä ja tänne ovat aina palanneet maailmalta.

Teksti: Kirsi Riukka Kuvat: Anne Peltomaa

KYLÄN KESÄJUHLAT

PE 05.08.2005

KLO 18-

*NIEMIMÄEN
MANSIKKATILALLA*

Ohjelmassa:

leikkimielistä kisailua

lapsille ongintaa ym.

tanssia Hassakoivun pelimannien tahtiin

Buffetti:

makkaraa, limonadia

Tervetuloa kaikki kyläläiset ja kesäasukkaat vauvasta vaariin!

Sisäänpääsymaksu 2e /1e. Sisältää kahvin/mehun ja pullan.

Äinää-Vähimaan kyläyhdistys ry.

Maanomistajat huomio!

Mikäli teillä on tonttimaata myytävänä, kylätoimikunta haluaa auttaa ostajan etsimisessä niin paikallisesti, kuin laajemminkin. Kesäjuhlassa 5.8. Niemimäen mansikkatilalla on kaavakkeita, joilla voitte ilmoittaa myytäväksi kohteitanne tai maata sekä ilmoittaa halunne myydä jossakin vaiheessa. Kylämme kehittymistä täydentää uusien asukkaiden saaminen alueelle.

Kaavakkeita on sekä kylän sisäisiä, että Onni Asuu Maalla- projektin toimittamia.

Lisätietoja Kai Heino p. 040 508 7127